

چکیده:

با افزایش تراکم در عرصه های محدود و در نواحی پرتراکم شهری، تعداد طبقات زیرزمین و عمق گودبرداری افزایش می یابد. برای طراحی پایداری جداره های گودبرداری باید این اطمینان وجود داشته باشد که یک ضریب ایمنی کافی برای مدت عمر سازه های پایدار کننده وجود دارد. روش مناسب گودبرداری با توجه به شرایط و جنس خاک، سطح آب زیرزمینی، عمق و ابعاد گودبرداری، موقعیت و نحوه قرارگیری محل گود، موقعیت و شرایط مجاورین، لرزه خیزی منطقه، الزامات قانونی ساختگاه، اصل تامین ایمنی کامل مجاورین و بخصوص انسان ها، هزینه های پایدارسازی، هزینه های ناشی از گسیختگی و یا تغییر شکل جداره های گودبرداری و مشکلات و محدودیت های اجرایی انتخاب می گردد. روش میخ کوبی دارای مزیت های نسبی قابل توجهی می باشد. این روش از نظر سرعت اجرا، هزینه قابل قبول، انطباق سریع و آسان با شرایط سایت های مختلف، عدم نیاز به ماشین آلات سنگین، اجرای سریع و مطمئن عایق رطوبتی و عدم تداخل سازه نگهبان با عملیات اصلی ساختمان از مناسب ترین روش های پایدارسازی جداره گودبرداری می باشد. محدودیت های این روش به دلیل وارد شدن به محدوده مالکیت مجاورین محل گودبرداری، امکان ایجاد تغییر مکان های افقی و عمودی در دیواره های خاک میخ کوبی شده و در زمین مجاور گود و احتمال ترک در ساختمان های مجاور گود می باشد.